

Sygn. akt III AUa 1005/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak

Sędziowie: SSA Beata Michalska (spr.)

SSA Anna Szczepaniak-Cicha

Protokolant: stażysta Weronika Skalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2015 r. w Ł.

sprawy **P. R.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o emeryturę

na skutek apelacji P. R.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 27 maja 2014 r. sygn. akt VIII U 3469/13

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1005/14

UZASADNIENIE

Ubezpieczony P. R. w dniu 16 lipca 2013r. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z 21 czerwca 2013 r. odmawiającej przyznania mu prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.). Ubezpieczony wniósł o uwzględnienie do stażu pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcji (...) w Ł. od 1.07.1971r. do 25.10.1973r. i od 15.11.1975r. do 30.06.1989r. oraz w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...) od 1.07.1989r. do 31.10.1993r. i przyznanie mu prawa do emerytury (oświadczenie złożone na rozprawie w dniu 18 marca 2014r.).

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, ponieważ ubezpieczony nie udowodnił wymaganego przez ustawodawcę co najmniej 15-letniego stażu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach liczonego na dzień 1 stycznia 1999r.

Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z 27 maja 2014r. , sygn. akt VIII U 3469/13, oddalił odwołanie.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło po następujących ustaleniach faktycznych i prawnych:

P. R., ur. (...), w dniu 3 czerwca 2013 r. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury. Ubezpieczony udowodnił łącznie 29 lat, 11 miesięcy i 18 dni okresów składkowych i nieskładkowych, nie przystąpił do Otwartego Funduszu Emerytalnego. ZUS nie uwzględnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych .

Wg ustaleń Sądu Okręgowego, w okresie od 14 września 1968 r. do 31 października 1993r. ubezpieczony był zatrudniony na umowę o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy najpierw w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...), później (...) Kombinacie Budowlanym (...), którego następcą prawnym zostało Przedsiębiorstwo Produkcji (...). Od 01.07.1989r. pracował w (...) Spółce z o.o. W okresie od 25.10.1973r. do 15.10.1975r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową. Podjął pracę po wojsku w dniu 15.11.1975 r.

We wskazanym ww. okresie wnioskodawca otrzymał angaże na następujące stanowiska: 14.09.1968 r. - ucznia w zawodzie elektromontera; od 1.07.1971r. - elektromontera stażysty; od 1.12.1972 r. do 24.10.1973r. - elektromontera, od 15.11.1975 r. - elektromontera, od 1.05.5.1982 r. - elektryka - operatora wind, od 1.08.1986r. - elektromontera.

W Przedsiębiorstwie Produkcji (...) od 1 września 1971r. wnioskodawca pracował jako elektromonter. Jak ustalił Sąd Okręgowy, zajmował się wykonywaniem instalacji elektrycznych w budowanych blokach mieszkalnych i czasami pawilonach handlowych. Wnioskodawca wykonywał swoje czynności wewnątrz budynków. Do jego obowiązków należało montowanie zasilenia kablowego w budynku w celu zaopatrzenia ich w energię elektryczną. Wykuwał bruzdy młotkiem w ścianach i układał przewody, a potem je gipsował. Wnioskodawca robił też tablice elektryczne wewnątrz budynku. Na budowie był zatrudniony jako elektryk - konserwator inny pracownik. W 1981r. po katastrofie budowlanej wnioskodawca został oddelegowany do O., gdzie przez okres około dwóch tygodni wykonywał prace elektromonterskie i elektryczne w budynku. Następnie przez okres czterech miesięcy pracował na budowie jako elektryk - konserwator, wówczas przeszedł szkolenie w zakresie obsługi wind. Wnioskodawca wykonywał instalacje elektryczne wewnątrz budynku, wykonywał także takie obowiązki jak naprawa betoniarek i elektronarzędzi. Montował szafy elektryczne, przyłącza, pracował sporadycznie na zewnątrz budynku. Wnioskodawca jako konserwator - elektryk pracował przez około pół roku. W spornym okresie wnioskodawca nigdy nie pracował przy remoncie i budowie chłodni kominowych i kominów przemysłowych. Jak ustalił Sąd pierwszej instancji, praca wnioskodawcy po przeszkoleniu na operatora wind nie różniła się niczym od pracy elektromontera przed przeszkoleniem. W spółce (...) wnioskodawca pracował na zewnątrz jak i wewnątrz budynku. Wnioskodawca nie otrzymywał dodatku za pracę w szczególnych warunkach.

W okresie od 1.11.1993 r. do 2.07.1996 r. ubezpieczony był zatrudniony na umowę o pracę w Zakładzie (...) w pełnym wymiarze czasu pracy jako elektromonter. W okresie od 3.07.1996 r. do 31.07.1998 r. pracował na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w Firmie Handlowej (...) w Ł. jako elektromonter. Od dnia 1.08.1998 r. ubezpieczony jest zatrudniony na umowę o pracę w firmie (...) Spółka z o.o. w Ł. jako elektromonter w pełnym wymiarze czasu pracy.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd pierwszej instancji nie znalazł podstaw do uwzględnienia odwołania, uznając że ubezpieczony nie spełnia warunków do przyznania mu emerytury na podstawie art. 184 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r., poz. 1440 z późn. zm.), gdyż nie wykazał wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przeprowadzone postępowanie sądowe nie potwierdziło, aby w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwo Produkcji (...) i Ł.P.B.U. (...) spółce z o.o. jako elektromonter od 1.07.1971r. do 31.10.1993r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Sąd wskazał, że energetyka zajmuje się przetwarzaniem energii pierwotnej, zawartej w różnych nośnikach energii, na formy energii bezpośrednio przydatne użytkownikowi, jak energia elektryczna lub ciepła. Przemysł energetyczny składa się z dwóch części:

- elektrowni, ciepłowni i elektrociepłowni czyli fabryk, w których energię pierwotną przetwarza się na jej użyteczną postać;
- energetycznych sieci przesyłowych, czyli systemu urządzeń umożliwiającego przesyłanie energii do odbiorcy.

Stanowisko pracy wnioskodawcy było wprawdzie związane z przemysłem energetycznym, ale w toku postępowania sądowego ustalono, iż zakład pracy podlegał pod przemysł budowlany. W świadectwie pracy w szczególnych warunkach sam pracodawca potwierdził, że resort, pod który podlega zakład pracy, to budownictwo. Powyższe oznacza, że prace świadczone w tym zakładzie w zakresie energetyki były wykonywane na znacznie mniejszą skalę,

niż w zakładzie pracy podporządkowanym pod resort energetyki, którego przedmiotem podstawowej działalności jest wytwarzanie i przesyłanie energii. Fakt, że w zakładach pracy przyporządkowanych do innego resortu brak jest konieczności, by pracownik zatrudniony w charakterze elektromontera wykonywał swoją pracę stale i pełnym wymiarze czasu pracy potwierdzają dodatkowo dokumenty w postaci angaży, z których wynika, że w niektórych okresach pracy w (...) Kombinacie Budowlanym wnioskodawca był zatrudniony jako elektryk. W Zarządzeniu Nr 9 Ministra Budownictwa (...) z dnia 1 sierpnia 1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez (...), na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury i renty (Dz.Urz. (...) Nr 3 poz. 6) w wykazie A, dziale odpowiadającym resortowi pracodawcy - tj. V (budownictwo) pod poz. 2 punkt 6 uwidocznione jest stanowisko elektromontera instalacji linii i urządzeń elektroenergetycznych, ale dotyczy ono prac wykonywanych przy budowie chłodni kominowych i kominów przemysłowych. Tymczasem z zeznań świadków i samego wnioskodawcy wynika, że P. R. nigdy nie wykonywał prac na wysokości przy remoncie kominów przemysłowych oraz chłodni kominowych. W niniejszym postępowaniu ustalono, że wnioskodawca zajmował się wykonywaniem instalacji elektrycznych w budynkach. Brak zatem podstaw prawnych do tego, by czynności wnioskodawcy jako elektromontera wykonywane w (...) Kombinacie Budowlanym, (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...), podlegających pod resort budownictwa, zakwalifikować do prac w warunkach szczególnych. W konsekwencji ubezpieczony nie spełnił jednego z wymaganych przez ustawodawcę warunków do uzyskania prawa do emerytury określonych na mocy art. 184 ustawy, to jest nie posiada wymaganego stażu pracy w szczególnych warunkach w ilości 15 lat, co skutkowało oddaleniem odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W apelacji ubezpieczony zaskrzył ten wyrok w całości, zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść wyroku, tj.:

- art. 233 § 1 k.p.c. wskutek braku wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego i powzięcia błędnych ustaleń faktycznych, wskutek błędnej oceny z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dowodów w postaci zeznań skarżącego P. R. oraz świadków M. M., A. S., E. P., H. J., S. Ś., co skutkowało odmową przyjęcia, że skarżący w okresie zatrudnienia od dnia 1 lipca 1971r. do dnia 31 października 1993r. w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...), (...) Kombinacie Budowlanym (...), Przedsiębiorstwie Produkcji (...) oraz (...) sp. z o. o. z siedzibą w Ł. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, podczas gdy skarżący stale i w pełnym wymiarze czasu pracy świadczył prace na stanowisku elektromontera, która była wykonywana zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na stanowisku wymienionym w załączniku nr 3 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 roku w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez (...), na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach,

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, iż dokument w postaci świadectwa pracy w szczególnych warunkach z 3 lipca 2002r. wystawiony przez Przedsiębiorstwo Produkcji (...) w likwidacji jest wewnątrznie sprzeczny i nie potwierdza, iż w okresie od 1 lipca 1971r. do 23 października 1973r. oraz od 15 listopada 1975r. do 30 czerwca 1989r. skarżący stale i pełnym wymiarze czasu pracy świadczył prace polegające przy przesyłaniu energii elektrycznej oraz przy remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych, podczas gdy z zeznań skarżącego i świadków jednoznacznie wynika, iż praca na stanowisku elektromontera była wykonywana w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zgodnie z w/w rozporządzeniem,

- art. 224 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie przedstawionych przez skarżącego dowodów w postaci świadectwa pracy w szczególnych warunkach z 31 lipca 1998r. wydanego przez Firmę Handlową (...) z siedzibą w Ł., podczas gdy skarżący w okresie od dnia 3 lipca 1996r. do dnia 31 lipca 1998r. na stanowisku elektromontera wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zgodnie z w/w rozporządzeniem;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 4 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. poprzez niezastosowanie i błędne przyjęcie, iż skarżący w okresie od dnia 1 lipca 1971r. do 23 października 1973r. oraz od 15 listopada 1975r. do 30 czerwca 1989r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach, podczas gdy praca skarżącego na stanowisku elektromontera zaliczana jest jako praca wykonywana w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W uzasadnieniu zarzutów apelacji podniesiono, że świadkowie A. S. i E. P. potwierdzili, iż przez cały okres swojego zatrudniania pracowali ze skarżącym w jednej brygadzie elektromonterów i skarżący nigdy nie wykonywał pracy elektryka. Wykonywanie pracy przez skarżącego na stanowisku elektromontera także potwierdził świadek H. J., który był brygadzistą elektromonterów, w tym skarżącego. Zeznania skarżącego korespondowały z zeznaniami świadków, dokumentami w postaci świadectwa pracy oraz wzajemnie się uzupełniały. Wykonywanie pracy przez skarżącego w szczególnych warunkach w ww. okresie zostało potwierdzone świadectwem pracy w szczególnych warunkach wystawionym przez pracodawcę. W ww. dokumencie został określony charakter pracy wykonywanej przez skarżącego w szczególnych warunkach z powołaniem się na rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r., dział II poz. 1 pkt. 4 wykazu szczegółowego stanowiącego załącznik do cyt. zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1 sierpnia 1983r.

Skarżący wskazał również, że świadkowie M. M. i A. S. zatrudnieni w tych samych zakładach pracy, w tym samym okresie i na tożsamym stanowisku pracy co skarżący otrzymali świadectwa pracy w szczególnych warunkach i na ich podstawie przyznane zostały im emerytury z uwzględnieniem pracy w szczególnych warunkach. Ponadto Sąd I instancji pominął dowód z dokumentu w postaci świadectwa pracy w szczególnych warunkach z 31 lipca 1998r. wydanego przez Firmę Handlową (...) z siedzibą w Ł.. Skarżący w okresie od dnia 3 lipca 1996r. do dnia 31 lipca 1998r. wykonywał prace na stanowisku elektromontera, która to wykonywana była w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W konkluzji swojego stanowiska apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku „poprzez uwzględnienie apelacji” i zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlegała oddaleniu. Sąd pierwszej instancji przeprowadził właściwe postępowanie dowodowe, dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny podziela i przyjmuje za własne, a to sprawia, że nie zachodzi potrzeba ich szczegółowego ponownego przytaczania.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) ubezpieczeni urodzeni, jak wnioskodawca, po dniu 31 grudnia 1948 r., uzyskują prawo do emerytury po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 tej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym oraz mają niezbędny okres składkowy i nieskładkowy, o którym stanowi art. 27 ustawy, tj. 25 lat dla mężczyzn. Niezbędnym warunkiem jest również nieprzystąpienie do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenie wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (niesporne). Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) winien wykazać co najmniej 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wymienionych w załączniku do przedmiotowego rozporządzenia. Jak wynika z cytowanych przepisów rozporządzenia i ukształtowanego na ich tle orzecznictwa Sądu Najwyższego, praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 14 września 2007 r., III UK 27/07, OSNP 2008 nr 21-22, poz. 325; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 210/07, OSNP 2009 nr 5-6, poz. 75 i z dnia 24 marca 2009 r., I PK 194/08, OSNP 2010 nr 23-24, poz. 281).

Decydujące znacznie dla ustalenia uprawnień emerytalnych wnioskodawcy ma możliwość zakwalifikowania spornego okresu zatrudnienia od 1 lipca 1971r. do 25 października 1973r. (2 lata, 3 miesiące i 25 dni) i od 15 listopada 1975r. do 30 czerwca 1989r. (13 lat, 7 miesięcy i 16 dni) w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...), którego następcą prawnym zostały: (...) Kombinat Budowlany (...), Przedsiębiorstwo Produkcji (...), pod którąś z pozycji wymienionych w wykazie A, stanowiącym załącznik do cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma przy tym istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj wykonywanej pracy. Wskazany okres przekracza wymagane ustawą 15 lat (nawet przy wyłączeniu 6 miesięcy pracy w 1981r. na stanowisku elektryka konserwatora) i dlatego ma znaczenie decydujące w sprawie i w odniesieniu do niego winny być rozstrzygnięte zarzuty apelacji. Jednocześnie pozostałe wskazane w apelacji okresy można pominąć, ponieważ żaden z nich osobno ani wszystkie łącznie nie dają wymaganych ustawą 15 lat . Chodzi o okresy zatrudnienia: w (...) spółce z o.o. od 1 lipca 1989r. do 31 października 1993r. (4 lata , 2 miesiące) oraz w Firmie Handlowej (...) z siedzibą w Ł. od 3 lipca 1996r. do dnia 30 czerwca 1998r. (1 rok, 11 miesięcy i 28 dni) . Na marginesie można tylko wskazać, iż z załączonych akt osobowych wynika ,że z dniem 1 lipca 1989r. ubezpieczony na mocy porozumienia między zakładami przeszedł do Ł.P.B.U. (...) spółki z o.o. w Ł. i pracował tam do 31 października 1993r. na stanowisku elektromontera. Za ten okres kolejny pracodawca nie wystawił mu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Wbrew twierdzeniom apelującego, Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił zgromadzone dowody odnośnie całego okresu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa (...), nie przekraczając granic swobodnej oceny, zakreślonych treścią art.233§1 k.p.c. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione przez pracodawcę , jako dokument prywatny zgodnie z art.245 k.p.c. stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Stąd dokument ten podlega kontroli zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej. Sąd Okręgowy słusznie zakwestionował treść ww. dokumentu co do przyporządkowania przez pracodawcę stanowiska pracy zajmowanego przez ubezpieczonego do wykazu A, działu II dotyczącego prac przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii, podczas gdy ubezpieczony pracował w przedsiębiorstwie budowlanym zajmującym się budową bloków mieszkalnych i pawilonów handlowych. Pracodawca potwierdził ,że ubezpieczony wykonywał w okresie od 1 lipca 1971r. do 25 października 1973r. i od 15 listopada 1975r. do 30 czerwca 1989r. prace przy przesyłaniu energii elektrycznej oraz przy remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych na stanowisku elektromontera, elektryka konserwatora, elektryka operatora i elektromontera instalacji wewnętrznej, wymienionym w wykazie A, dziale II, poz.1 pkt 4 stanowiącym załącznik nr 3 zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 sierpnia 1983 roku w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy podległych (...), na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach. Praca na stanowisku elektryka czy elektromontera w branży budowlanej nie może być jednak uznana za zatrudnienie elektromontera w energetyce, uprawniające do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy na stanowisku wymienionym w dziale II wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Wyodrębnienie prac we wskazanym rozporządzeniu ma charakter stanowiskowo-branżowy, a sposób kwalifikacji prawnej tych prac nie jest dziełem przypadku. Specyfika poszczególnych gałęzi przemysłu determinuje bowiem charakter świadczonych w nich prac i warunki, w jakich są one wykonywane, ich uciążliwość i szkodliwość dla zdrowia. Nie można więc zupełnie dowolnie, z naruszeniem postanowień rozporządzenia, wiązać konkretnych stanowisk pracy z branżami, do których w ogóle nie zostały one przypisane w tym akcie prawnym (tak SN w wyroku z dnia 1 czerwca 2010 r., II UK 21/10, LEX nr 619638, z dnia 19 maja 2011 r., III UK 174/10, LEX nr 901652, jak też z dnia 19 marca 2012 r., II UK 166/11, LEX nr 1171002). Niewątpliwie inna jest ekspozycja na czynniki szkodliwe w środowisku pracy montera w elektrowni, ciepłowni i elektrociepłowni, a inna elektryka czy elektromontera na placu budowy. Dodatkowo tylko można zauważyć ,że zajmowane przez wnioskodawcę stanowiska wymienione w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach (tj. stanowisko elektromontera, elektryka konserwatora, elektryka operatora i elektromontera instalacji wewnętrznej) nie odpowiadają stanowisku wskazanemu w powołanym wykazie A, dziale II poz.1 pkt 4 przepisów resortowych – elektromonter instalacji i urządzeń elektroenergetycznych . Takiego stanowiska , jak wynika z umowy o pracę oraz z angaży znajdujących się w aktach osobowych, ubezpieczony w całym okresie

spornego zatrudnienia nigdy nie zajmował. Również z tego względu (niezgodności świadectwa z treścią umowy o pracę, angaży) nie ma podstaw, aby bezkrytycznie powoływać się na zapisy w tym dokumencie. Słusznie zatem Sąd Okręgowy nie uwzględnił świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawionego przez P.P.P. (...) w likwidacji w Ł. , ponieważ w świetle obowiązujących przepisów, przyporządkowanie przez zakład budowlany pracy na tak określonym stanowisku do odpowiedniego punktu w wykazie prac w szczególnych warunkach w dziale II jest wadliwe.

Jednocześnie Sąd Okręgowy niespornie ustalił charakter pracy, jaką ubezpieczony wykonywał w okresie zatrudnienia w Ł.K.B. (...) (jak też w Ł.P.B.U. (...) spółce z o.o. w Ł.) , na poszczególnych stanowiskach pracy w oparciu o zeznania szeregu świadków zgłoszonych przez ubezpieczonego i samej strony . Wg tych ustaleń, których apelujący nie kwestionuje , ubezpieczony zajmował się przez cały sporny okres montowaniem instalacji elektrycznych w budynkach. Jego praca polegała przede wszystkim na układaniu przewodów, przyłączy elektrycznych w nowobudowanych blokach mieszkalnych. Pracował w brygadzie elektromonterów przy układaniu instalacji wewnętrznych w blokach mieszkalnych. Świadcowie obrazowo przedstawili główne czynności, które polegały na wykuwaniu bruzd w ścianach przy użyciu młotków, układaniu przewodów i następnie gipsowaniu ścian. Nie wykonywał prac na wysokości przy budowie oraz remoncie kominów przemysłowych oraz chłodni kominowych, a – jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy - tylko takie prace na stanowisku zajmowanym przez wnioskodawcę, tj. elektromontera są wymienione w przepisach resortowych (...) (wykaz A, dział V, poz. 2, pkt 6), pod który podlegał pracodawca.

W rezultacie stwierdzić należy, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przyznanie wnioskodawcy emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, albowiem nie udowodnił, że pracował w takich warunkach co najmniej przez 15 lat. Wnioskodawca pracując w branży budowlanej, nie wykonywał prac na stanowiskach wymienionych dla tej branży, jako praca w warunkach szczególnych . Trudno też przyjąć, aby stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wymienione w dziale II wykazu A. Dział II w energetyce obejmuje bowiem (w odniesieniu do energii elektrycznej, ponieważ wnioskodawca nie pracował przy energii cieplnej) prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych. Wnioskodawca wykonywał natomiast zwykłe prace elektryczne w budynkach, na budowie, które to prace nie miały nic wspólnego z wytwarzaniem i przesyłaniem energii elektrycznej oraz montażem, remontem i eksploatacją urządzeń elektroenergetycznych.

Mając na uwadze , że wnioskodawca nie legitymuje się wymaganym ustawą 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, nie mógł nabyć prawa do emerytury na podstawie art.184 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z art.32 tej ustawy. Bez wpływ na nabycie prawa do emerytury ma, jak wyżej wskazano, powołany w apelacji dodatkowy okres zatrudnienia na stanowisku elektromontera w firmie handlowej od 3 lipca 1996r. do 31 lipca 1998r. i dlatego zarzuty apelacji w tym zakresie są bezprzedmiotowe. W rezultacie zaskarżony wyrok Sądu I instancji, a także poprzedzająca go decyzja organu rentowego odpowiadają prawu, a apelacja wnioskodawcy, jako pozbawiona uzasadnionych podstaw , podlegała oddaleniu na podstawie art.385 k.p.c.

Przewodnicząca: Sędziowie: